

8: Przypisywanie

W latach 30. nie tylko Julia Keilowa projektowała dla firm platernicznych. Wiadomo, że tworzyli dla nich także inni twórcy, ale najczęściej nie znamy ich nazwisk, dlatego że oni nie dbali tak, jak Julia o to, żeby te przedmioty weszły do użytku wraz z jej nazwiskiem. Dlatego też pokazujemy na wystawie przedmioty ewidentnie projektowe z lat 30. na bardzo dobrym poziomie, których twórców zazwyczaj nie znamy.

Współcześnie na rynku pojawiają się wyroby, które przypisywane są Julii Keilowej. Nie zawsze jest to prawdą, ponieważ jak już mówiłam, wielu twórców tworzyło w tych latach. Nie wszystkie też przedmioty Julii Keilowej, które ona projektowała, możemy jej przypisać w stu procentach, dlatego że nie zachowała się dokumentacja do tych przedmiotów. Prezentujemy prace, kilkanaście prac metaloplastycznych, które według wszelkiego prawdopodobieństwa można z nią połączyć, dlatego że styl tych prac wskazuje na jej rękę, ale nie mamy tych 100% pewności, że to są jej dzieła. I musimy zawsze pamiętać, że braki w dokumentacji powodują, że iluś tych przedmiotów nie będziemy nie jesteśmy w stanie, w każdym razie w tej chwili, połączyć na 100% z Julią Keilową.

Bardzo ciekawym przedmiotem, który kiedyś był łączony z Julią Keilową, a w wyniku prac okazało się, że to jednak nie jest jej projekt, są dzbanki ogólnie i wyposażenie metaloplastyczne z transatlantyków „Piłsudskiego” i „Batorego”. Zamieszanie powojenne, niepamięć, która objęła te przedmioty, spowodowały, że bardzo długi czas to wyposażenie metaloplastyczne wiązano z Julią. Dzisiaj już wiemy, że to nie jest Julia. Najprawdopodobniej jest to Lech Niemojewski, też bardzo znany twórca tamtych lat. Tak że warto, patrząc na te obiekty, pamiętać, że jeszcze wiele pracy przed nami.

Przedmioty przypisywane Julii Keilowej możemy zobaczyć w środkowej gablocie, w końcowej sali wystawy.